

πού δὲν θέλουν ἢ δὲν ἔχουν τὸ σθένος ν' ἀντιδράσουν καὶ γιὰτὶ δὲν εἶναι ἱκανὲς νὰ κάμουν τίποτε στὴ ζωὴ τους. Καὶ ὄντας χωρὶς συνείδηση εἶναι εὐχαριστημένες μὲ τὴ θέσῃ τους. Μόνο ὅταν τοὺς θυμῆσετε τὴν κατάστασίν τους πιθανὸν νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ ταρ-
χτοῦνε λιγάκι. Μερικὲς πού δὲν εἶναι καμωμένες γι' αὐτὴ τὴ δου-
λειὰ πάντα σχεδὸν βρίσκουνε τρόπο νὰ ξεφύγουν καὶ παντρεύονται
ὅποιον βρεθῇ νὰ τὶς λυπηθεῖ καὶ τὶς συμπαθήσει.

Ὁ μόνος σκοπὸς πού μπορεῖ νάχει τὸ βιβλίον τοῦ κ. Βουρλέκη
εἶναι νὰ δείξει τί ἀπαίσια πληγὴ εἶναι γιὰ τὴν κοινωνία οἱ ἐμπο-
ροποιημένες γυναῖκες καὶ τὸ κακὸ πού προέρχεται ἀπὸ πλησίασμά
τους. Ἀλλὰ πάνω σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο χρειάζεται ὁλόκληρη μελέτη
καὶ συζήτηση πού δὲν θάχει καὶ ἀποτέλεσμα ἂν δὲν προηγηθοῦν
κοινωνικὲς μεταλλαγές κλπ.

Τὸ περιγραφικὸ μέρος τοῦ βιβλίου ἂν καὶ τολμηρὸ εἶναι ἀρ-
κετὰ καλὰ παρουσιασμένο. Ὁ κ. Βουρλέκης νομίζει πῶς δὲν εἶναι
ἐπιφανιακὴ ἢ ἱστορία του ἀλλὰ ζωντανὴ ἀναπαράστασις τῆς πρα-
γματικότητος, σὰν πολὺ νέος πού εἶναι βλέπει σὲ κείνο πού αἰσθά-
νεται, — στὴν ρωμαντικὴ του κατάστασις — τὴν πραγματικότητα.
Τὸ νὰ μὴν ἔχει κανεὶς προλήψεις καὶ νὰ θίγει μ' εὐκολία κάθε
εἶδους θέμα δὲν εἶναι ἀρκετό, πρέπει νὰ στηρίζει τὸ ἔργο του σὲ
ψυχολογία βασισμένη καὶ πρὶν γράφει νὰ τυρρανεῖ περισσότερο τὸ
μυαλό του. Τότε τὸ βιβλίον του μπορεῖ νὰ μὴν ἐνδιαφέρει μόνο τὸν
πολὺ κόσμον πού ἀρκεῖται σὲ χτυπητὰς σκηνὰς τὶς ὁποῖες συχνὰ
παρεξηγεῖ καὶ παρανοεῖ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

“*Νεοελληνικὰ Γράμματα*”, Φεβρουάριος - Μάρτιος 1928.
Χρόνος Β'. Ἡράκλειον.

Πλούσιο τεῦχος μὲ διαλεκτὴ συνεργασία. Ἡ ἐξακολουθητικὴ
πρόοδος τοῦ καλοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ μᾶς εὐχαριστεῖ.

Ἔχει ποίημα τοῦ Πάνου Ταγκόπουλου “Θρηνῶντας”.

Ὁραῖο τὸ διήγημα τοῦ Ἀντώνη Γυιλοῦρη “Καφενεῖο Ξελο-
γιάστρα”. Εἶναι πολὺ σωστὴ ἢ ψυχολογία του τῶν κοριτσιῶν πού
ξέπεσαν ἀπὸ χωριά τους πρόσφυγες στὶς μεγάλες πόλεις. Φτωχά
κι' ἀδύνατα πλάσματα τρομαγμένα καὶ βασανισμένα ἀπὸ τὴν δυστυ-
χία μοιραία ἀκολουθοῦν τὸν πρῶτον πού κάπως ἐπίμονα θὰ τὰ κη-
νυγήσει μὲ τὸν πειρασμὸ τῆς καλοπέρασης.

“Ένα ἀπτά πειὸ καλὰ νεοελληνικὰ διηγήματα εἶναι τὸ “Κάτω ἀπὸ τὸν ἥσχιο τοῦ θανάτου” τοῦ Λευτέρη Ἀλεξίου. Καλογραμμένο, πρὸ παντὸς καλογραμμένο. Καὶ θυμηθῆκαμε πάλι πῶς τὸ θέμα στοῦ ἔργου τέχνης εἶναι ἓνα ἀπλὸ καὶ ἓνα πρόσχημα, μιὰ δικαιολογία στὰ χέρι τοῦ τεχνίτη. Ἄμα ξέρεи νὰ γράφει, ἄμα ἔχει ὕφος, ὅλα εἶναι καλὰ, ὠραῖα, δυνατά.

Βρίσκομε στοῦ τεῦχος ποιήματα Ἰσαντροῦ Ἀρι, Μιχ. Πετρίδη, Ρίκας Σεγκοπούλου, Εἰρήνης, Δεντρινου, Σοφ. Μαυροειδῆ, Ἀπ Μαγγανάρη.

Ἐνδιαφέρων ὁ τύπος ποὺ παρουσιάζει ὁ Β. Φρέρης στοῦ διηγήματός του ὁ ἄνθρωπος μηχανοποιημένος.

Ὁ κ. Πικρὸς μ' ἓνα του γράμμα πρὸς τὸ περιοδικὸ ἀπαντᾷ στὰ ὅσα ἔγραψε ὡς κριτικὴ ὁ κ. Γ. Βούγας γιὰ τὸ ἔργο του “Τουμπεκί”. Τὸ τεῦχος ἔχει δυὸ ὠραῖες εἰκόνες, ἔργα τοῦ μοντέρνου ζωγράφου μας Τάκη Καλμούχου καὶ σκίτσα τοῦ Γ. Λιδάκη.

“Ἀναγέννηση”, μηνιαῖο περιοδικό, Φλεβάρη 1928. Ἀθήνα. ἔχει μελέτη τοῦ Κ. Γεωργούλη “Οἱ γνωσιολογικὲς προϋποθέσεις τοῦ Μαρξισμού” Ἐξακολουθεῖ τὸ ἄρθρο τῆς κ. Δώρας Μοάτσου “Ὁ ἑλληνικὸς στίχος ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους ὡς σήμερα”.

Βρίσκουμε ἓνα μέρος τῆς ὁμιλίας τῆς ἐκλεκτῆς λογοτέχνιδας κ. Γαλάτειας Καζαντζάκη (στὸν Ἐκπαιδευτικὸ ὁμιλο) “Ἡ ἐργαζομένη ἑλληνίδα στὴ σημερινή κοινωνία”.

“Ἰόνιος Ἀνθολογία”, μηνιαῖο περιοδικό, Ζάκυνθος.

Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ ποὺ διευθύνει ἡ πολὺ γνωστὴ λογία κ. Μαριέττα Μινώτου ὅλο καὶ κατακτᾷ ἔδαφος στὴν ἐκτίμηση τῶν διανοουμένων καὶ τοῦ κοινοῦ. Ἐλάβαμε τὸ τεῦχος τοῦ Μαργίου στοῦ ὁποῖο τυπώνεται τὸ ποίημα “Στὸ πληκτικὸ χωριὸ” τοῦ Καβάφη, κ' ἓνα σημεῖωμα περὶ τοῦ ποιητοῦ ἀπὸ τὸν κ. Μάριο Βαϊᾶνο· κ' ἓνα διήγημα τῆς κ. Μινώτου “Ἡ Ροδοῦλα”. Ἡ κ. Μινώτου ἐκδίδει προσεχῶς τέσσερες τόμους διηγημάτων της. Πολὺ ἀξιοπρόσχετο τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Δάση γιὰ τὸ παλὴρ ζακυνθινὸ τυπογραφεῖο Ραφτιάνη ποὺ ἄρξισε τὶς ἐκδόσεις του περὶ τὰ 1850. Ὁ κ. Δ. Α. Ζ. γράφει γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ στὴν Ἐπὶ τήνησο κατὰ τὸ 1927.

“Νέα Ἐπιθεώρηση”, μηνιαία ἐκδοσις. Μάρτης 1928 Ἀθήνα.

Ξεχωρίζομε ἓνα ποίημα τοῦ Κώστα Βάρναλη “Ὁ Ἰδεαλιστής”. Ὁ Παναῖτ Ἰστωράτη συνεχίζει τὶς αὐτοβιογραφικὰς σελίδες του.

“*Ερευνα*”. Εκδοτικός οίκος Α. Κασσιγόνη, Ἀθηνῶν — Ἀ. λεξανδρείας.

Τὸ τεῦχος τοῦ Μαρτίου μᾶς δίδει μιὰ ἐργασία τοῦ Κώστα Καιροφύλλα πάνω στὸν Καποδίστρια. Ποιὰ ἦταν ἡ κατάσταση τῆς Ἑλλάδας ὅταν ἔφθασεν ὁ Καποδίστριας στὸ Ναύπλιον (Ἰανουάριος 1828) μᾶς δείχνεται ἀπ’ τὶς ἐκθέσεις ποὺ ὑπέβαλαν εἰς αὐτὸν οἱ ὑπουργοί. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν (Α. Λόντος) λέγει ὅτι «τὸ Κράτος δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ ἡ Αἴγινα, ὁ Πόρος, ἡ Σαλαμίς, ἡ Ἐλευσίς καὶ τὰ Μέγαρα». Ἡ λοιπὴ Ἑλλάς ἦταν στὰ χέρια τῶν Τούρκων, καὶ στασιαστῶν Ἑλλήνων. Τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου ἦταν στὴν κυριότητα τῶν πειρατῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν (Π. Λοιδωρτζής) δηλοῖ ὅτι δὲν ἔχει μῆτε χρήματα, μῆτε ταμεῖον. “Τὸ λέγω μ’ ἐντροπὴν” προσθέτει «δὲν ἤμην εἰς θέσιν νὰ πληρώσω εἰς τοὺς κτίστας καὶ ξυλουργοὺς τὰ ἔξοδα τῶν ἐπισκευῶν αἰτίνες ἔγιναν εἰς τὸ οἴχημα τὸ ὁποῖον κατέχει ἡ Ὑψηλότης σας”. Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν (Α. Βλαχόπουλος) εἰδοποιεῖ ὅτι “στρατὸν δὲν ἔχομεν, οὔτε ὑλικὸν πο- λέμου”. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης (Μ. Σοῦτσος) δηλοῖ ὅτι δὲν ἔχει τίποτε νὰ πεῖ γιατί δικαστήρια δὲν ὑπάρχουν.

Μ’ ἐξαλλὸν ἐνθουσιασμό ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸ ὁ Καποδίστριας. Στὸ φθᾶσιμό του “κάθε ἑλληνικὴ ψυχὴ... ἐπαλλεν ἀπὸ ἱερὰν συγκίνησιν”.

Μιὰ ἀπαισιόδοξη γνώμη γιὰ τὸν Καποδίστρια ἦταν τοῦ Γκαϊτε. Ὁ μεγάλος γερμανὸς ποιητὴς εἶπε στὸν Ἐκερμαν (ἀρχὲς τοῦ 1829) “... ὁ Καποδίστριας δὲν θὰ μείνῃ ἐπὶ μακρὸν Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, διότι τοῦ λείπει ἓν προσόν ἀπαραίτητον διὰ μίαν τοιαύτην θέσιν: δὲν εἶναι στρατιωτικὸς. Λὲν ὑπάρχει παρὰ, δειγμα πολιτικοῦ ἀνδρὸς ὁ ὁποῖος μπόρεσε νὰ ὀργανώσῃ ἓν Κράτος ἐν ἐπαναστάσει εὐρισκόμενον καὶ νὰ ὑποτάξῃ στρατιώ- τας καὶ στρατηγούς... Ὁ Καποδίστριας δὲν θὰ μείνῃ πολὺ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν. Σοῦ ἀναγγέλλω προκαταβολικῶς τὸ γε- γονὸς αὐτὸ καὶ θὰ τὸ ἰδῇς πραγματοποιούμενον... δὲν μπορεῖ νὰ μὴ γίνη”.

Ὁ δυνατὸς χαρακτὴρ τοῦ Καποδίστρια φαίνεται μεταξὺ ἄλ- λων, καὶ ἀπ’ τὴν ἐπιστολὴ ποῦ ἔγραψε στὸν Ἐϋνάρδο στίς 26 Σε- πτεμβρίου 1831. “Οὔτε ὁ φόβος τῶν ραδιουργιῶν καὶ τῶν συκο- φαντιῶν, οὔτε τὰ γραφόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας θὰ μὲ κάνουν νὰ λοξοδρομήσω ἀπὸ τὴν πορεία μου... Οἱ ἄνθρωποι δὲν κρί- νονται ἀπὸ ὅσα ἐναντίον των γράφονται ἢ λέγονται, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τούτων τῶν πράξεων των. Ἐνισχυόμενος

„ ἀπὸ τὸ δόγμα τοῦτο, ἔζησα εἰς τὸν κόσμον... καὶ τὰ κατάφερα
„ καλὰ ἕως τώρα. Μοῦ εἶνε λοιπὸν ἀδύνατον τὴν στιγμὴν αὐτὴν
„ νὰ ἀλλάξω δρόμον. Θὰ κάμω τὸ καθήκον μου καὶ ἄς γίνῃ ὅτι
„ θέλει”.

Τὴν ἐπαύριον ἔπαυσε νὰ ζεῖ· τὸν ἐδολοφόνησαν στὴν ἐκκλη-
σία τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος στὸ Ναύπλιον.

Ὁ κ. Καιροφύλλας ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐχθρική στάσι τοῦ Κο-
ραῆ ἀπέναντι τοῦ Καποδίστρια. Τὸν ὀνόμαζε τύραννον, πονηρόν,
ἀπαίσιον, προδότην, νεκροθάπτην τῆς Ἑλλάδος, ἀνήκοντα στὴν
“Ἑπτανησοβενετικὴ ψώρα”. Ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ
Καποδίστρια “ὁ Κοραῆς ρίπτεται” λέγει ὁ κ. Καιροφύλλας “ὡς
ῥαινα κατὰ τοῦ πτώματος τοῦ θύματος καὶ ζητεῖ νὰ τὸ κουρελιάσῃ”.
Ὁ συγγραφεὺς διαμαρτύρεται ἐναντίον μιᾶς πρόσφατης πρότασης
ὅπως σταθεῖ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Καποδίστρια “ἔξωθεν τοῦ Πανεπιστη-
„ μίου Ἀθηνῶν καὶ ἀκριβῶς παρὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ... Κοραῆ.
„ Τὸ ὅτι εἶναι κενὴ ἢ θέσις δὲν εἶναι νομίζομεν ἐπαρκὴς λόγος
„ διὰ νὰ ἐπιτελεσθῇ μία τοιαύτη βεβήλωσις...

„ Ὑπάρχουν τόσα ἄλλα μέρη εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ στηθῇ
„ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Κυβερνήτου, οὐδέποτε ὅμως παρὰ τὸν Κοραῆν ὁ
„ ὅποιος καὶ δολοφονημένον ἐξηκολούθησε νὰ ὑβρίζῃ καὶ νὰ συ-
„ κοφαντῇ”.

Τὴν συμπάθεια τοῦ Κοραῆ ἀποδίδει ὁ κ. Καιροφύλλας στίς
συκοφαντίας τῶν ἐχθρῶν τοῦ Καποδίστρια. Ζῶντας μακρὰ ἀπὸ
τὴν Ἑλλάδα δὲν ἦταν δύσκολο νὰ ἐξαπατηθεῖ. Ἰσαμε τὸ 1829 ὁ
μεγάλος σοφὸς ἐκφράζονταν εὐνοϊκὰ γιὰ τὸν Καποδίστρια.

“**Νέα Ἑστία**” 1 Ἀπριλίου, 15 Ἀπριλίου 1928 Ἀθήνα. Στὸ
πρῶτο τεῦχος βρῖσκομε ἓνα ἀνέκδοτο ποίημα τοῦ Πολέμη “Μι-
κρασία” συνεργασία τοῦ μεγάλου ποιητῆ Μ. Μαλακάση. Τὸ τεῦχος
τῆς 15 Ἀπριλίου ἔχει ἓνα πεζὸ τραγουδάκι τοῦ Ψυχάρη καὶ συν-
εργασία Ἰωαν. Μ. Παναγιωτόπουλου, Διον. Ζακυνθινού.

Στὴ στήλῃ τῆς τῶν περιοδικῶν ἡ “Νέα Ἑστία” λέει γιὰ τὸ
γράμμα τοῦ κ. Λεοντῆ ποὺ φάνηκε στὸ προηγούμενο τεῦχος μας.
“Εἰς τὰ Σημειώματα βλέπομεν κι’ ἓνα γράμμα τοῦ γνωστοῦ συγ-
„ γραφέως κ. Ἀπ. Λεοντῆ ἐναντίον τοῦ κ. Τ. Μαλάνου, εἰς τὸ
„ ὅποιον ἐπικαλεῖται μίαν ἀπάντησιν” τῆς “Νέας Ἑστίας” διὰ
„ τὸν ἴδιον. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δίκαιον. Τὰ λόγια ἐκεῖνα μᾶς ἐξέφυ-
„ γαν εἰς τὸν θυμὸν μας διὰ κάποιας... ἀνακριβείας ποὺ εἶχε
„ γράψῃ τότε ὁ κ. Μ. ἐναντίον τοῦ διευθυντοῦ μας, κλπ”.

Ἀν ἡ “Νέα Ἑστία” στὸ θυμὸ τῆς ἄλλα γράφει καὶ στὸν μὴ

θυμό της ἄλλα, ὁ κ. Λεοντῆς, οἱ ἀναγνώστες της καὶ ὁ κόσμος γενικά, δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ γνωρίζουν. Ἄν θέλει νὰ ἐκλαμβάνεται ὡς σοβαρὸ περιοδικὸ πρέπει νὰ ζυγίζει τί γράφει, κι' ὅχι μιὰ νὰ ἐκφράζει γνώμες, καὶ μιὰ νὰ μετανοιώνει (οἱ κακοὶ θὰ ποῦν νὰ φοβᾶται) καὶ νὰ γυρεύει νὰ τὶς μπαλῶσει.

“**Ἑλληνικά Γράμματα**”, 16 Μαρτίου, 1 Ἀπριλίου 1928.

Περιοδικὸ καμωμένο σχεδὸν ὅλο ἀπὸ μεταφράσεις. Μὰ τότε γιὰτί βγαίνει στὴ γλῶσσα μας;

Στὸ 2ο φυλλάδιο στὴ στήλη του «Μαργαριτάρια ἀπὸ παντοῦ» διαβάζουμε: «Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης εἰς Σιμπερμπόργκεν» διοργανώθη μεγάλη διαδήλωσις τῶν Ἑλληνο-Καθολικῶν. Πολιτεία 21 Μαρτίου. Τὰ Ἑλληνικά Γράμματα ἐξανέστησαν καὶ ἔσπευσαν νὰ παρατηρήσουν ὅτι «griechisch - Katholisch = ὀρθόδοξοι».

Ὡστόσο τὰ Ἑλληνικά Γράμματα ἔχουν λάθος, griechisch-Katholisch εἶναι οἱ γραικοκαθολικοὶ καὶ ὅχι οἱ ὀρθόδοξοι. Τὶ κάνουν τόσοι μεταφραστές;

Στὸ τεῦχος τῆς 15 Ἀπριλίου, στὰ “Περιοδικὰ”, τὰ “Ἑλληνικά Γράμματα” προσπαθοῦν νὰ διορθώσουν τὸ ἀδιόρθωτο. Ὅταν πέθανε ὁ Χάρντν δὲν μποροῦσε οὔτε νὰ “γράφει” μὰ οὔτε καὶ νὰ “γράφει”. Δὲν εἶναι λοιπὸν ὁ στοιχειοθέτης ποὺ φταίει ἐδῶ. Ἐμεῖς δὲν γυρεύουμε τὰ ψεγάδια μὲ “τὸ στανιό”, ἀλλὰ τρομάζουμε ἀπὸ μέγεθός τους...

“**Ἀτλαντὶς**”. Μηνιαία ἐπιθεώρησις. Φεβρουάριος. Ξεχωρίζομε: ἄρθρα γιὰ τὸν Ἑλληνα ζωγράφον (τῆς Νέας Ὑόρκης) Δημήτριον Τριφύλλην, γιὰ μνημεῖον ποῦ πρόκειται νὰ στηθῇ στὸ Μεσολόγγι εἰς μνήμην τοῦ Ἀστυγκος, γιὰ τὴν ὁμηρικὴν Ἰθάκη (Ι. Π. Χρυσανθοπούλου), γιὰ τοὺς ἀνθοπῶλες τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ θαυμάσιον ποίημα τῆς Αἰμιλίας Δάφνης «Τρεῖς φίλοι» τὸ ὁποῖον ἤδη σημειώσαμε στὸ τρίτον (Χρονιά β') τεῦχος μας.

“**Παρθενών**” Εἰκονογραφημένον μηνιαῖον ἐγκυκλοπαιδικόν περιοδικόν, ἀρ. 1, Μάρτιος, Ἀθῆναι.

Τὸ νέον αὐτὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται ὑπὸ τὴν προστασία καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων λογίων.

Ἐχει ἓνα ἐλεγείον τοῦ Μαλακάση γιὰ τὸν Ροῦπερτ Μπρούκς, Ἀγαπημένε τῶν θεῶν.....

..... ἡ χαρὰ

„ τῆς φύσης στέκει ἐπάνω σου, καθὼς τὴν ἐποθοῦσες,
„ μιὰ θάλασσα τριγύρω σου μὲ ὁλόφωτα νερά.
.....

„ Τὸ ἑαρινό σου ἀνάγκρουσμα χαϊδεύει γαλήνᾳ
„ τὰ χορταράκια τοῦ βουνοῦ.

Ἔχει μιὰ εἰκόνα τοῦ Παλαμᾶ καὶ στίχους του, “Φοιτητικὸς Ὕμνος” καὶ “Τραγοῦδι στὸν ποιητὴ Μ. Ἀβλιχο”. Ἔχει σελίδες δυὸ ἀκαδημαϊκῶν, τοῦ Παύλου Νιρβάνα καὶ τοῦ Δ. Γ. Καμπούρογλου· κ’ ἓνα πολὺ καλὸ διήγημα τοῦ Βουτυρά.

Συνεργάζονται οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Καρολίδης, Ἡλιόπουλος, Ἀλιβιζάτος, Ἀδαμαντίου καὶ Μεσολαργᾶς. Ὁ κ. Ἀδαμαντίου γράφει γιὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας τὸν ὁποῖον ἀποκαλεῖ προτότυπον «Ἑλληνικὸν δημιούργημα τοῦ Μεσαιῶνος» καὶ μέγα «κατόρθωμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος τῆς τέχνης». Ὁ κ. Μεσολαργᾶς γράφει γιὰ τὸν Καποδίστρια. «Πρέπει νὰ στηθῇ
„ ἀνδριάς τοῦ Καποδίστρια ἐν περιβλέπτῳ θέσει καὶ διὰ πρὸ τοῦ
„ Πανεπιστημίου, εἴτε παραπλεύρως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κοραΐ,
„ ὡς περὶ τούτου εἶχε γίνῃ λόγος καὶ ὅταν διετέλουν Πρύτανης.
Ἀκριβῆς αὐτὸ τὸ «παραπλεύρως» εἶναι τοῦ δὲν θέλει ὁ κ. Καιροφύλλας («Ἐρευνα» Μάρτιος).

“Semaine Egyptienne” Κάϊρον. Στὸ φυλλάδιο τῆς 31 Μαρτίου ἔχει ἓνα ἄρθρον γιὰ τὸν μουσικὸ Debussy, καὶ πολὺ ἐνδιαφέροντες πληροφορίες πάνω στὴν γαλλικὴ Manufacture Nationale de Sèvres. Διάφορα πορτραῖτα ἡθοποιῶν τοῦ θιάσου τῆς «Ἰταλικά» εἰκόνα τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ λογοτέχνου κ. Κατράρο, σκίτσο τοῦ αἰγυπτίου ποιητῆ Ράσσεμ.

“Παναγύπτια”, εἰκονογραφημένο περιοδικὸ γιὰ παιδιὰ, ἐφήβους καὶ κορίτσια. «Γράμματα» Ἀλεξάνδρεια.

Ἔχουν πολὺ καλὴ συνεργασία τοῦ ἱατροῦ Συγκελάκη, τοῦ κ. Γλαυκωπίδη, τοῦ κ. Γραμμενοπούλου καὶ στὸ φυλλάδιο τῆς 14 Ἀπριλίου ἀγγέλλεται «Τὸ ξύπνημα» ἓνα διήγημα γραμμένο ἐπίτηδες γιὰ τὰ «Παναγύπτια» ἀπὸ τὸν γνωστὸ συγγραφέα κ. Πιερίδη. Σημειώνομε τὴν «Σουλιωτοπούλα» τοῦ Γ. Βλαχογιάννη. Στίς Ἐγκυκλοπαιδικὰς σελίδες τοῦ «Ἀφρίτ», ξεχωρίζομε «Τὸ τελευταῖον μυστικὸ ἐνὸς Φαραῶ» (24 Μαρτίου). Πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ στήλῃ «τὰ Προσκοπικά». Στὸ φυλλάδιο τῆς 24 Μαρτίου δημοσιεύονται τὰ τρία βραβευθέντα ἔργα τῆς “Μαθητικῆς Ἐνώσεως”. Χαριτωμένο τὸ “ὅτι θέλετε”.

Cinégraphe Journal!. Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό. Πάντα ἐνήμερο καὶ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν διεθνή Κοινωνική καὶ Καλλιτεχνική κίνηση τῆς Ἀλεξάνδρειας. Στὸ φύλλο τῆς 15 Μαρτίου ἔχει στήν στήλη "Théâtre et Mondanités" μερικά σκίτσα τοῦ κ. Πάτση — τῶν δικηγόρων Α. Ζογκέμπ καὶ Πουπικόφερ, τοῦ προξένου τῆς Σουηδίας, καὶ ἄλλων.

"Μόδα καὶ Τέχνη". Ἔτος Δ'. Ἀπρίλιος 1928 Ἀθήνα.

"Journal des Hellenes". Ἐφημερίς, Παρίσι. Τὰ φύλλα τῆς 4 καὶ 18 Μαρτίου μᾶς δίνουν πληροφορίες γιὰ τὸ ἐλληνικὸ τμήμα ποῦ ἔγινε τελευταῖα στὸ Νοσοκομεῖο Foch τοῦ Παρισιοῦ. Τὸ φύλλο τῆς 4 Μαρτίου περιέχει ἀνταποκρίσεις ἀπτὴν Ἀθήνα τοῦ κ. Φιλαδέλφους καὶ τοῦ κ. Μάριου Βαϊάνου καὶ ἀνταπόκριση ἀπτὴ Ρόδο ὅπου γίνεται λόγος γιὰ μιὰν ἐπιτυχή ἐρασιτεχνική παρὰσταση τῆς "Μονάκριβης" τοῦ Ξενοπούλου. Στὸ φύλλο τῆς 1ης Ἀπριλίου μιὰ ἀνταπόκριση ἀπτὴν Ἀλεξάνδρεια ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὥραία διάλεξη τοῦ κ. Νομικοῦ (στὸν Αἰσχύλο) γιὰ τὸ ταξεῖδι τοῦ Μανουήλ Παλαιολόγου στὸ Παρίσι καὶ στὴν Λόνδρα. Βρίσκουμε στὸ ἴδιο φύλλο λεπτομέρειες γιὰ τὸν ἐορτασμὸ τῆς 25ης Μαρτίου στὴ Γαλλία, στὸ Βέλγιο, στὴν Ἀγγλία καὶ στὴ Γερμανία.

"Ἐλευθερία", ἐφημερίς, Λευκωσία. Χώρα ἀπὸ τὸ πλήρες εἰδησεολογικόν της μέρος γιὰ τὴν Λευκωσία καὶ τὶς ἄλλες Κυπριακές πόλεις, ἡ **"Ἐλευθερία"** περιέχει ἄρθρα ποῦ δείχνουν μεγάλη δημοσιογραφικὴ ἱκανότητα ἃς σημειώσουμε τοῦ Γ. Κ. Ψευδοέλληνης, καὶ μερικά ἄρθρα τοῦ Ἀριστοβούλου. **"Ὁ Κύπριος Αἰγυπτιώτης"** μὲ τὶς ἀνταποκρίσεις του ἀπτὴν Ἀλεξάνδρεια παρέχει εἰς τοὺς Κυπρίους πολλὰ νέα ποῦ τοὺς ἐνδιαφέρουν. Σὲ μιὰ ἀνταπόκριση του ἀναφέρει τὴν ἴδρυση **"Κυπριακοῦ Συνδέσμου"** στὴν Μίνια καὶ συστήνει νὰ γίνη τὸ ἴδιο σὲ ἄλλες πόλεις τῆς Αἰγύπτου — ὅπως τὴν Τάντα καὶ τὴν Μανσούρα — ὅπου ὑπάρχουν πολλοὶ Κύπριοι.

"Ἀλήθεια" ἐφημερίς ἐβδομαδιαία, Λεμεσός. Διαβάξουμε στὸ φύλλον τῆς 6 Ἀπριλίου ἓνα ἄρθρο τοῦ κ. Φραγκοῦδη **"Ἡ Διαδρομὴ τῶν Ἀρχαιοτήτων διὰ τῆς μεθόδου τῶν περιηγητῶν"** Ὁ κ. Φραγκοῦδης διαμαρτύρεται — καὶ μᾶς φαίνεται πολὺ σωστὰ — κατὰ τοῦ συστήματος τῆς πώλησης καὶ ἐξαγωγῆς **"ἀρχαιοτήτων ἐκ"** τῆς Νήσου ὅσakis αὐταὶ εὑρηνται διπλαῖ ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ **"Μουσείου"**. Ἐπαίσχυντη ὀνομάζει τὴν τέτοια πώληση ὁ κ. Φραγκοῦδης.

Κρούδης “μὲ τὰ διπλᾶ” λέγει “καταρτίζονται καὶ ἄλλα μουσεῖα (στὴν Κύπρῳ) πλὴν τοῦ τῆς Λευκωσίας”.

“**Νέα Ῥχῶ**”, ἡφμερὶς ἑβδομαδιαία, Πόρτ-Σάϊτ. Μὲ ἐνδιαφέρουσες εἰδήσεις, ἡ ἀρθογραφία τῆς ἀσχολεῖται συχνὰ μὲ σπουδαῖα ζητήματα τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ ἐπίσης τοῦ αἰγυπτιακοῦ πολιτικοῦ βίου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἡ ΣΥΝΑΓΛΙΑ τοῦ βαρύτονου κ. Κώστα Πέρση στὴν Ἀλάμπρα (4 Ἀπριλίου) συγκέντρωσε πολλοὺς φιλόμουςους καὶ ἐκτιμητὲς τοῦ λαμπροῦ ἑλληνα καλλιτέχνη.

Μὲ φωνὴ πλούσια, καθάρια, εὐστροφὴ ὁ κ. Πέρσης τραγούδησε τὶς δύσκολες συνθέσεις τοῦ Μπετόβεν, Βέρδη, Meyerbeer, Γκουνῶ καὶ θριάμβεψε στὸ Freischütz τοῦ Weber. Τὸ ἀκροατήριο ἐνθουσιασμένο ἐπέμενε μὲ ἀτέλειωτα χειροκροτήματα νὰ τραγουδήσει κομμάτια ἐκτὸς τοῦ προγράμματος. Καὶ ἀπολαύσαμε τὸν ἐκλεκτὸ τεχνίτη καὶ σ’ ἄλλες ἀγαπημένες του συνθέσεις.

Στὸ τρίτο μέρος τοῦ προγράμματος — τὰ δημοτικὰ μας τραγούδια—ὁ κ. Πέρσης συνδύασε τὴν τέχνη μὲ τὸν ἑλληνικὸ ψυχικὸ πλοῦτο σὲ μιὰ ἐνθουσιαστικὴ ἐκτέλεση.

Στὸ πᾶνο τὸν συνώδευε ἡ κ. Λάουρα Πέρση, μὲ ἐξαιρετικὰ χαρίσματα προικισμένη καλλιτέχνηδα.

Στο τεῦχος μας τοῦ Φεβρουαρίου εἶχαμε δημοσιέψει ἀπόσπασμα ἀπὸ μιὰν ἐπιστολὴ τοῦ κ. Φιλίππου Δραγούμη πρὸς τὸν κ. Μάριο Βαϊάνο, ἐξ ἀφορμῆς τῆς κριτικῆς τοῦ τελευταίου πάνω στὸ ἔργο τοῦ Ἰωνος Δραγούμη.

Στὴν ἐπιστολὴ ἐκείνη ὑπῆρχε (σχετικὰ μὲ τὴν κριτικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Καρούζου περὶ Σαμοθράκης ποῦ φάνηκε στὴν Ἀναγέννηση) ἡ φράση «δείχνει προκατάληψη καὶ στενὴ ψυχὴ». Ὁ κ. Φίλιππος Δραγούμης μᾶς γράφει ὅτι ἡ φράση ἐκείνη πηγάζει ἀπὸ ἀντιγραφικὴν ἀβλεψία “Προκατάληψη καὶ στενὴν ἀποψή” ἥθελε νὰ πεῖ “Δὲν ἔχω τὴν τιμὴν” προσθέτει ὁ κ. Δραγούμης “νὰ γνωρίζω